

telse, hvori jeg har fremsat den, tilbage; thi den er ikke fornærmelig mod Nogensomhelst. — Hvad det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgtreds (Wønløfte) angaar, forstaar jeg ham ikke rigtig. Han sagde, at mit Forslag aandede Belvillie mod Sagen, og han vilde derfor — anbefale at stemme imod det. Det kan være, at det ærede Medlem, hvis han faar dette Forslag forfattet, en skøn Dag vil se det Hele ligge uden saadan Belvillie, og det var endnu værre. Han undrer sig over, at jeg kunde stille et saadant Forslag. Ja, ganske vist, skulde jeg udtrykke min personlige Mening, er det den, at man pure burde negte Sagens Overgang til 2den Behandling; men jeg har hørt anslaa blødere Streng, og for at imødekomme forskellige Strømninger her i Thinget, og for at faae en noget bestemt Mening om, hvorledes man stiller sig til min Mening, selv, om der ikke bliver noget Flertal for den, og af Hensyn til 6 eller 7 Kolleger med det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgtreds (Ingerslev) i Spidsen, har jeg troet, at Vedtagelsen af mit Forslag var en mere passende Maade at ende Sagen paa, end en Negtelse af Overgangen til 2den Behandling, saa det ærede Medlem burde ikke anløbe mig, men snarere takke mig for, at jeg, uagtet min personlige Stilling, har kunnet bære mig saa meget ind under Andres Anskuelse, at jeg har kunnet udtrykke den i et Forslag til en Dagsorden.

Ingerslev: Jeg vil sige, at, naar vi i det Hele skulle have en Afvisning af Sagen eller et Forsøg paa Afvisning, hvad enten det nu lykkes eller ei, paaskjønner jeg den Stilling, den ærede sidste Læser har indtaget. Jeg ser selvfølgelig heller, at han sætter en Dagsordenen igjennem, i hvilken der staar, at det ikke er betimeligt at forhandle om Sagen, end at han faar Thinget til sans phrase at stemme mod Sagens Overgang til 2den Behandling; thi ved en saadan Dagsorden erkjender han jo, at det er en Sag, der til en vis Tid kan være betimelig; han viser hen til, at han ikke til enhver Tid vil modfatte sig et saadant Lovforslag som det foreliggende. Forsaavidt har nu Fremkomsten af Dagsordenen maaske været heldig, som den gjorde, at jeg kan begrænse mig overmaade meget og undlade at gaa ind paa en stor Del af, hvad det ærede Medlem før sagde

og tilbøds ogsaa henvendte til mig. Jeg skal dog komme ind paa et Par Punkter deraf. Det ærede Medlem tager jo en høj Flugt og er overmaade behændig til at tage det Halve af, hvad jeg har sagt, det nemlig, som han kan bruge, og lade det Andet ligge. Men naar han vil benytte mine Udtalelser, maa han ogsaa være saa omsigtig at tage med, at ved Siden af Fortræffeligheden, ere ogsaa Manglerne indrømmede, og at jeg sagde, at, hvis der ikke ved Siden af det Heldige var Noget, der var tvivlsomt, behøvede man ikke at uleilige Folkethinget enten med Forslag eller med Dagsordener. Det gjør mig ondt, at det ærede Medlem i sin store Motivering kom ind paa Systemet af 1873 og sagde, at nu skulde vi godkjennde det, da det i sin Tid var blevet accepteret ved dette Anlæg. Men her i Thinget har man jo netop forladt dette System, og i den Forhandling, hvormed man her forlod det, gjorde man det paa en saadan Maade under Forhandlingen, at man sagde, det er ikke godt, og man erkjendte at maatte komme bort fra det, idet man ikke havde Forventning om, at det vilde vise sig at være heldigt. Altsaa, jeg tror ikke, at det ærede Medlem bør hæve sig paa en enkelt Del af Landet ved at sige: Nu sidde de i Suppen, lad dem blive der. (Berg: Det sagde jeg ikke). Jeg tillader mig kun populært at udtrykke det ærede Medlems Tanke. Billighed kræver, at Sagen bliver undersøgt, og naar vi staa paa det Standpunkt, at vi tro, at der maa findes en Undersøgelse af, hvad der er fornødt og billigt, saa kan man dog umulig ønske Sagen afvist ved en Dagsorden. Det ærede Medlem havde dernæst et stærkt Motiv til at ende Sagen paa saa brat en Maade, og det var, at han i Grunden fandt det mindre taaleligt, at et saadant Forslag kom frem ved det private Initiativ. Jeg har imidlertid allerede gjort opmærksom paa, at Sagen har foreligget før som et Regjeringsforslag, saa at det altsaa ikke er en ubekendt Sag, men en Sag, der tidligere har været under Overveelse, og hvorom der foreligger Oplysninger. Jeg tror, at det ærede Medlem med større Føie kunde have stillet denne Dagsorden, dersom han tidligere havde taget fast Standpunkt overfor det private Initiativ, især naar det er blevet brugt mere pludselig end nu i dette Tilfælde. Sjør saae vi jo, at det ærede Medlem støttede Forslaget om Hæringbanen, da